

altsaa burde give Afgang til større Statsunderstøttelse for de Skoler, der realisere dette Formaal. Dette er ikke stet her, tværtimod, man har fulgt den modsatte Fremgangsmaade, og det virker hæmmende for den Udvikling, der er reist ved den tekniske Skole her og, som jeg antager, flere andre Steder, en Udvikling, som er rigtig, fordi den gjør, at Statens Benge komme til at virke frugtbart saa langt ned i Haandværkerklassen som mulig, medens den anden Maade væsentlig kommer til at indskrænke Vidragene til at blive til Gavn for dem, der kunne betale. At komme bort fra dette paa anden Maade end derigjennem, at man ser at ordne dette Tilsyn paa en anden Maade, tror jeg ikke er ret vel tænkeligt, og derfor har Udvalget ved Samraad forhandlet denne Sag, og maa paany fastholde, at det vil være nødvendigt, hvis disse Bevillinger skulle komme til at gjøre den Gavn, man har ventet, at Tilsynet lægges i en mindre ensidig Haand end det nu faktisk ligger i, det vil sige, at den Tanke realiseres, som man forlangte i 1882—83 burde ske Fyldest, at Tilsynet ikke udøvedes af en af Skolernes Bestyrere, der altid vil være ensidig, men derimod af Ministeriets egen Tilsynsmand. Der er fra Udvalgets Side givet en Anbefaling til en ualmindelig stor Bevilling til Eshjerg tekniske Skole, denne Bevilling overstiger nemlig det Forhold, som ellers i Almindelighed her fra Thingets Side er fastholdt med Hensyn til Bevillinger til Bygninger til tekniske Skoler, idet man har holdt paa $\frac{1}{3}$, hvorimod der her er forlangt over Halvdelen. Dette har man imidlertid gjort — og jeg gjør udtrykkelig opmærksom paa det for at forvare mod mulige Konsekvenser — af Hensyn til de i Eshjerg stedfindende særlige Forhold. Det er utvivlsomt, at denne By — ja, det er jo egentlig ikke nogen By endnu, men den kan maaste blive det — er særlig uheldig stillet i mange Henseender, navnlig med Hensyn til de Fordele, eller rettere Mangelen paa adskillige af de Fordele, som andre tilsvarende Steder i Landet have. I Betænkningen Sp. 949—50 er der nævnt en Opfordring til Ministeren om at staffe en Redningsstation tilveie i Hirtshals. Der er ganske vist en Redningsstation ganske tæt derved, men det er ophjst for Udvalget, at disse Redningsstationer tæt derved ikke af-

hjælpe de Savn, som føles ved Hirtshals; thi Meningen er ikke der at faae en Redningsstation for at kunne afhjælpe mulige Ulykker for Skibe, men en Station, som kan hjælpe Fisserne paa Stedet, idet de meget ofte paa Grund af Forholdene ikke kunne komme saa hurtig ind igjen, som nødvendigt, og ere udsatte for Strandingsfare og Livsfare, naar de skulle søge tilbage i Tilfælde af opstaaende Uveir eller Storm og behøve hurtig Hjælp. Ministeren har viist sig imødekommende og stillet Forslag om at anstafte en Redningsbaad, der, saavidt jeg har forstaaet, er det første Skridt til Oprettelsen af en Redningsstation. Samtidig hermed maa jeg nævne et andet Samraad, som findes udtrykt paa samme Side i Betænkningen og vedrører Forhryringsvæsenet. Der er fra mange Sider og navnlig fra Søfolks Side ført Klage over den Maade, hvorpaa Forhryringsvæsenet er ordnet, eller rettere sagt, ikke er ordnet; thi det er nok stet ikke ordnet. Den Maade, hvorpaa man staffer sig Hyre, er gjennem nogle Mellemed, som føre det mærkelige Navn af Hyrebassjer, og det at komme i en saadan Hyrebassjes Haand skal ikke være ganske betryggende; det er ikke heldigt for dem, der komme under hans Behandling. Væsken forener nemlig med sin Hyrevirkomhed en Værtshusholdervirkomhed, og disse Fristelser, som denne Mand forstaaer at udøve paa de svage Søfolk, skal være alt Andet end opbyggende. Der er paa dette Omraade, tror jeg, al mulig Grund til at søge en Ordning tilveiebragt, enten det nu bliver derigjennem, at man ansætter autoriserede Agenter, som altsaa blive en Slags Fæstemænd ved Søfolks Forhryring, eller ved Oprettelsen af et Kontor. Jeg antager, at det Sidste maaste kan være tilstrækkeligt, nemlig et autoriseret Forhryringskontor, som har Eneret med Hensyn til Forhryring af Søfolk, og som man autoriserer saaledes, at man ikke behøver at frygte Misbrug fra dets Side. Dette Kontor kunde da meddele alle Oplysninger om, hvor Søfolk kunde faae Hyre, hvorhen osv., saa at man altsaa kan faae den Trang tilfredsstillet, som her er tilfede. Jeg nævner det for at den ærebe Minister kan udtale sig herom. Jeg antager ogsaa, at det er muligt paa dette Punkt at faae en Forstaaelse med Ministeren og Forholdet ordnet, om ikke paa anden Maade, saa ved Lov. Derefter an-